

Sygn. akt: I C 2223/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Burzyńska
Protokolant:	Dorota Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

S ę d z i a

Sygn. akt I C 2223/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wystąpił przeciwko M. K. z powództwem o zasądzenie od pozwanego kwoty 3.728,74 złotych z odsetkami umownymi liczonymi od kwoty 3.233,34 złotych od dnia 27 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Pozwany M. K. wnosił o umorzenie postępowania, wskazując, że spłacił całą należność powoda i przedstawiając dowód wpłaty na konto powoda kwoty 3.730 złotych.

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. oświadczył, iż w związku dokonaną przez pozwanego wpłatą kwoty 3.730 złotych, cofa powództwo o tą kwotę i domaga się zasądzenia od pozwanego odsetek za okres od dnia 28 lipca 2008 roku do dnia 25 lutego 2015 roku w kwocie 162,07 złotych oraz kosztów postępowania w kwocie 151,44 złotych.

Pozwany M. K. w odpowiedzi na pismo powoda, przedstawił dowód wpłaty na rzecz powoda kwoty 314 złotych z tytułu odsetek i kosztów postępowania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Powództwo było bezzasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem w dacie zamknięcia rozprawy roszczenie powoda z tytułu umowy o limit kredytowy z dnia 28 lipca 2008 roku zostało w całości zaspokojone przez pozwanego. Co więcej, pozwany zapłacił powodowi sumę odpowiadającą kosztom niniejszego procesu.

Zgodnie z art. 316 § 1 kodeksu postępowania cywilnego po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy; w szczególności zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy. Na datę zamknięcia rozprawy roszczenie powoda już nie istniało i należało powództwo oddalić.

Zgodnie z art. 353 § 1 kodeksu cywilnego zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Pozwany spełnił swoje świadczenie na datę zamknięcia rozprawy, co czyni powództwo bezzasadnym.

Mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 353 § 1 kodeksu cywilnego, art. 316 § 1 kodeksu postępowania cywilnego, należało oddalić powództwo.

Sędzia